

LIVING IN THE PRESENT FUTURE

Artyści: Izabella Gustowska, Aneta Grzeszykowska, Ewa Juszkievicz, Roman Lipski,
Artur Malewski, Lea Guldditte Hestelund, Emil Westman Hertz, Peter Frimand,
SUPERFLEX, Amalie Smith

Kuratorzy: Marlena Chybowska-Butler, Magdalena Lewoc (Muzeum Narodowe w Szczecinie),
Mathilde Renberg (Bornholms Kunstmuseum)

24 stycznia – 3 maja 2020

Muzeum Narodowe w Szczecinie – Muzeum Sztuki Współczesnej
ul. Staromłyńska 1

Wernisaż: 23.01.2020, godzina 18.00

Wcześniejsza prezentacja w Bornholms Kunstmuseum: 6.10.2019–5.01.2020

W obliczu najnowszych odkryć nauki i rewolucji technologicznej człowiek i definicja człowieczeństwa zmienia się dziś szybciej i radykalniej niż kiedykolwiek.

Zmiany te zachodzą zarówno na poziomie materialnym – poprzez wpływ technologii na ludzkie ciała i możliwości percepcyjne, jak i w wymiarze mentalnym – odkrycia naukowe uwiadamiają to, co dotychczas nie było dostatecznie czytelne – związki ludzkiego ciała z nie-ludzkimi formami życia, takimi jak mikroby i wirusy. Ludzka forma coraz częściej objawia się nie jako esencjonalna jedność, ale forma symbiotyczna i hybrydyczna. Toczącej się obecnie dyskusji antropologicznej towarzyszy ożywiona debata ekologiczna na temat planetarnych zagrożeń z jakimi konfrontuje się ludzkość w epoce antropocenu.

Ta nowa sytuacja sugerująca moment dokonywania się znaczącej zmiany w postrzeganiu statusu, roli, przyszłości i odpowiedzialności człowieka zyskuje silny rezonans w sztuce.

Muzeum Narodowe w Szczecinie i Bornholms Kunstmuseum przygotowali partnerski projekt wystawienniczo-wydawniczy z udziałem kilkunastu artystów z Polski i Danii, którzy w swojej praktyce artystycznej podejmują wątek redefinicji i przyszłości człowieczeństwa: podkreślając coraz silniejszą fuzję ciała i świadomości z najnowszymi technologiami (Roman Lipski, Amalie Smith, Lea Guldditte Hestelund); eksponując zapoznaną łączność człowieka z naturą i nie-ludzkimi formami życia (Artur Malewski, Ewa Juskiewicz, Emil Westman Hertz), stawiając w centrum uwagi nowy etyczny i egzystencjalny wymiar człowieczeństwa w obliczu szybko zmieniającego się świata (Izabella Gustowska, Aneta Grzeszykowska, Peter Frimand, SUPERFLEX).

Celem wystawy LIVING IN THE PRESENT FUTURE jest rozpoznanie przy użyciu narzędzi właściwych sztuce jednego z najbardziej aktualnych i najgorętszych pól refleksji w obrębie współczesnej humanistyki.

Wystawie LIVING IN THE PRESENT FUTURE towarzyszy polsko-duńsko-angielska publikacja, przygotowana przez kuratorów polskich i duńskich w kooperacji z zaproszonymi do współpracy badaczami – Izabelą Kowalczyk (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) i Jacobem Wambergiem (Uniwersytet w Aarhus).

BORNHOLMS
KUNSTMUSEUM

Knud Højgaards Fond

Aneta Grzeszykowska, Selfie #6, 2014

W Bólu głowy Grzeszykowska poprzez destrukcję i zaskakującą reintegrację ciała ukazuje dwuznaczne efekty rozchwiania i destabilizacji cielesnej tożsamości, która z jednej strony niepokoi swoją dziwną monstrualnością, z drugiej zaś zachęca do poszerzenia refleksji na temat ludzkiej formy i jej postrzegania. W pracach z cyklu Selfie artystka fotografuje rzeźby fragmentów własnego ciała, wykonane ze świńskiej skóry. Szycie ciała ludzkiego z ciała zwierzęcego wywołuje dyskomfort i jednocześnie uzmysławia, że cielesność oraz śmierć stanowią wspólną podstawę naszej egzystencji.

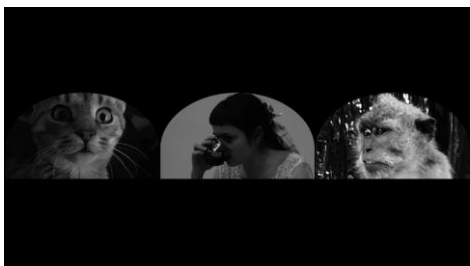
Peter Friemund, Loopsite, 2010

Loopsite to praca, której konstrukcja opiera się na dynamicznych kontrastach – aluminiowy okrąg Friemunda jest jednocześnie chłodny i precyzyjnie domknięty, sfragmentaryzowany i otwarty na otaczającą go przestrzeń. System luster uniemożliwia bowiem objęcie wszystkich możliwych perspektyw oglądu pracy jednym unifikującym spojrzeniem. Minimalistyczną, geometryczną kompozycję całości kontrastują gipsowe odlewy odciętych dłoni. Przetworzony fragment ciała artysty wprowadza niezwykle osobisty, emocjonalny rys do formalnie surowej i powściągliwej pracy.

SUPERFLEX, We Are All In The Same Boat, 2018

Teren operacyjny grupy SUPERFLEX to pogranicze sztuki i aktywizmu politycznego. W instalacji We Are All In The Same Boat artyści, odwołując się do estetyki i wizualnej perswazyjności reklamy, formułują komunikat, który w obliczu kryzysu ekologicznego zyskuje szczególnie mocny wydźwięk. Społeczne zaangażowanie SUPERFLEX skłania jednocześnie do odczytania go jako deklaracji odpowiedzialności i postulatu krytycznej oceny współczesności.

Izabella Gustowska, Trucizna, 2018

Trucizna to przejmujące multimedialne dzieło, ukazujące efekty „pracy” tanatycznej maszyny uruchomionej przez ludzką arogancję i brak miary.

Dominuje w nim narracja utraty, lęk przed destabilizacją i poetyka narastającej grozy. Przyglądamy się temu apokaliptycznemu scenariuszowi z paraliżującą bezradnością. W pojęciu katastrofy splatają się jednak zawsze negatywność i pozytywność – popęd śmierci kontrapunktowany jest popędem życia, a upadek jednych konstrukcji daje możliwość powstania nowych.

Amalie Smith, Enter, 2018

A jeśli obwody cyfrowe zaczną myśleć samodzielnie...?

Enter Amalie Smith przedstawia przyszłość, w której zdigitalizowane postacie z obrazów należących do kolekcji Duńskiego Narodowego Muzeum Sztuki

spotykają się oraz tworzą nowe struktury i relacje. W miarę rozwoju opowieści, przedstawiony przez artystkę liryczny związek biotechnologii i sztucznej inteligencji zaczyna budzić pytania o konsekwencje postępu w tych dziedzinach.

Artur Malewski, Back To Menu, 2013

W swoich realizacjach artysta analizuje wpływ antropocentrycznego modelu postrzegania świata na relacje człowieka z innymi – nie-ludzkimi formami życia. Jednym z najbardziej eksponowanych wątków jest newralgiczny związek człowieka i zwierzęcia.

Niesymetryczny, czasem drastyczny wydzźwięk tych kontaktów stanowi tło dla krytycznych prac Malewskiego, takich jak 1000 g, która dokumentuje performans artysty ukazujący skalę zorganizowanego wykorzystywania zwierząt w hodowli i łowiectwie. W fotografii Back to Menu artysta odwraca sytuację – obsadza siebie w roli posiłku, zapraszając inne organizmy na ucztę.

Emil Westman Hertz, bez tytułu, 2011

Punktem wyjścia artystycznych realizacji artysty jest refleksja nad naturą i człowiekiem. Jego twórczość odwołuje się do kluczowych egzystencjalnych doświadczeń – życia, śmierci, dekompozycji, zmiany i odnowy. Wykonana z wosku i znalezionych przedmiotów rzeźba skłania do zastanowienia się nad kruchą równowagą, która determinuje egzystencję zarówno naszą, jak i otaczającego nas

świata. W rysunkach i grafikach artysta nieustrudzenie poszukuje nowej, posthumanistycznej wizji człowieka.

Ewa Juszkiewicz, z cyklu kolaży na papierze, 2016

Artystka podejmuje świadomą grę z tradycyjnymi sposobami przedstawiania kobiecości, twórczo włączając się w feministyczną krytykę zmaskulinizowanej kultury. Charakterystyczny dla niej zabieg zastąpienia głów portretowanych kobiet istotami nie-ludzkimi – roślinami, grzybami, muszlami czy owadami – interpretowany w kontekście refleksji posthumanistycznej, sygnalizuje chwiejność

tradycyjnie utrzymywanych granic pomiędzy kulturą i naturą oraz człowiekiem i światem poza-ludzkim.

Lea Guldditte Hestelund, Rachel, 2017

Zainspirowana postacią z filmu science fiction Łowca androidów z 1982 r. Rachel jest formalistyczną medytacją nad postępem technologicznym, który może zagrozić naszemu gatunkowi.

Filmowa Rachel jest inteligentną maszyną, humanoidem, który wierzy, że jest człowiekiem. Podobnie jak robot, który miesza porządek biologiczny z porządkiem sztucznej inteligencji, Hestelund łączy odmienne koncepcje i konteksty, wiążąc futurystyczne akcenty z klasycznymi materiałami rzeźbiarskimi.

Roman Lipski, bez tytułu, 2018

Punktem wyjścia prac z serii UNFINISHED jest refleksja nad genezą, autorstwem i źródłem kreatywności. Roman Lipski razem z Florianem Dohmannem z berlińskiego kolektywu Birds on Mars, zajmującego się sztuczną inteligencją, stworzył nowatorski program AI muse – cyfrową muzę, która bazując na twórczości Lipskiego, wspomaga jednocześnie jej dalszy rozwój. Przedstawione obrazy dokumentują proces inspiracji i kreacji, będący efektem wymiany pomiędzy artystą a sztuczną inteligencją.

KONTAKT:

Daniel Źródlewski
rzecznik prasowy

Muzeum Narodowe w Szczecinie
70-561 Szczecin, ul. Staromłyńska 27
tel. +48 797 702 997
e-mail: d.zrodlewski@muzeum.szczecin.pl

www.muzeum.szczecin.pl
www.facebook.com/muzeum.szczecin